Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2008/118/EG

av den 16 december 2008

om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

(EUT L 9, 14.1.2009, s. 12)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2010/12/EU av den 16 februari 2010	L 50	1	27.2.2010

Ändrad genom:

►**A1**	Kroatiens anslutningsfördraget (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2008/118/EG

av den 16 december 2008

om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ([3]) har ändrats flera gånger på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar är nödvändiga bör direktivet för tydlighetens skull ersättas.

(2) Villkoren för uttag av punktskatt på de varor som omfattas av direktiv 92/12/EEG, nedan kallade *punktskattepliktiga varor*, bör, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, även i fortsättningen vara harmoniserade.

(3) De punktskattepliktiga varor som detta direktiv gäller bör definieras med hänvisning till rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter ([4]), rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter ([5]), rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ([6]), rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker ([7]), rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror ([8]), och rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ([9]).

([1]) Yttrandet avgivet den 18 november 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) Yttrandet avgivet den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) EGT L 76, 23.3.1992, s. 1.
([4]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 8.
([5]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 10.
([6]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 21.
([7]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 29.
([8]) EGT L 291, 6.12.1995, s. 40.
([9]) EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

▼B

(4) Punktskattepliktiga varor får vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål. I sådana fall bör dock medlemsstaterna, för att inte undergräva effekten av gemenskapsbestämmelser om indirekta skatter, följa vissa väsentliga delar av de bestämmelserna.

(5) För att säkra fri rörlighet bör beskattning av andra varor än punktskattepliktiga varor inte leda till gränsformaliteter.

(6) Formaliteternas tillämpning bör säkras när punktskattepliktiga varor flyttas från de territorier som definieras som en del av gemenskapens tullområde, men är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde, till territorier som definieras på samma sätt men där detta direktiv är tillämpligt.

(7) Eftersom suspensiva förfaranden enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([1]) ger tillräcklig övervakning när punktskattepliktiga varor omfattas av bestämmelserna i den förordningen är det inte nödvändigt att tillämpa ett särskilt system för punktskatteövervakning under den tid som de punktskattepliktiga varorna omfattas av ett suspensivt tullförfarande i gemenskapen.

(8) För att den inre marknaden ska fungera korrekt krävs fortfarande att begreppet punktskatt, och villkoren för uttag av punktskatt, är desamma i alla medlemsstater, och därför måste det på gemenskapsnivå klargöras när punktskattepliktiga varor släpps för konsumtion och vem som är skyldig att betala punktskatten.

(9) Eftersom punktskatt är en skatt på konsumtion av vissa varor bör skatten inte tas ut för punktskattepliktiga varor som under vissa omständigheter förstörts eller gått oåterkallerligen förlorade.

(10) Bestämmelser om uppbörd och återbetalning av skatt påverkar hur den inre marknaden fungerar och bör därför följa icke-diskriminerande kriterier.

(11) Vid fall av oegentligheter bör punktskatten betalas i den medlemsstat på vars territorium den oegentlighet som lett till frisläppande för konsumtion begåtts, eller om det inte går att fastställa var oegentligheten begåtts, i den medlemsstat där den upptäcktes. Om de punktskattepliktiga varorna inte når sin destination och ingen oegentlighet har upptäckts, ska det antas att oegentligheten begåtts i avsändarmedlemsstaten.

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(12) Utöver de fall av återbetalning som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, när detta är förenligt med direktivets syfte, kunna återbetala punktskatt som betalats för punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion.

(13) Bestämmelserna och villkoren för leveranser som är undantagna från betalning av punktskatt bör även fortsättningsvis vara harmoniserade. Vid undantagna leveranser till organisationer i andra medlemsstater bör ett intyg om undantag användas.

(14) De fall där skattefri försäljning till resande som lämnar gemenskapens territorium är tillåten bör fastställas tydligt för att undvika skatteundandraganden och missbruk. Eftersom personer som färdas landvägen kan förflytta sig oftare och friare än personer som färdas med båt eller med flyg är risken för att reglerna om skatte- och avgiftsfri import inte respekteras av de resande, och därmed också kontrollbördan för tullmyndigheterna, väsentligt högre för resor landvägen. Det är därför lämpligt att föreskriva att försäljning av punktskattefria varor vid landgränserna inte bör vara tillåten, vilket redan är fallet i de flesta medlemsstater. En övergångsperiod bör emellertid fastställas under vilken medlemsstaterna tillåts fortsätta att undanta varor som tillhandahålls i befintliga skattefria butiker vid deras landgränser mot ett tredjeland från punktskatt.

(15) Eftersom kontroller måste genomföras i produktions- och lagringsanläggningar för att se till att förfallna skattebelopp betalas är det nödvändigt att behålla ett system med upplag som godkänts av de behöriga myndigheterna, för att underlätta sådana kontroller.

(16) Det är också nödvändigt att fastställa krav som godkända upplagshavare och näringsidkare utan ställning som godkända lagerhavare ska uppfylla.

(17) Punktskattepliktiga varor bör, innan de släpps för konsumtion, kunna flyttas inom gemenskapen under punktskatteuppskov. Sådan flyttning bör medges från ett skatteupplag till olika bestämmelseorter, särskilt ett annat skatteupplag men även till platser som vid tillämpningen av detta direktiv fyller samma funktion.

(18) Flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör också tillåtas från platsen för importen till dessa bestämmelseorter, och bestämmelser bör därför införas rörande statusen för den person som tillåts avsända, men inte inneha, varorna från platsen för importen.

▼B

(19) För att säkra betalning av punktskatten om varuflyttningen inte avslutas bör medlemsstaterna kräva en garantiförbindelse, som bör lämnas av den avsändande godkände upplagshavaren eller av den registrerade avsändaren eller, om avsändarmedlemsstaten tillåter detta, någon annan person som är involverad i flyttningen, på villkor som medlemsstaterna fastställer.

(20) För att säkra skatteuppbörd enligt de skattesatser som fastställts av medlemsstaterna måste de behöriga myndigheterna ha möjlighet att bevaka flyttningarna av punktskattepliktiga varor, och det bör därför införas bestämmelser om ett övervakningssystem för sådana varor.

(21) För detta ändamål är det lämpligt att utnyttja det datoriserade system som införts genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor ([1]). Genom att använda det systemet, i stället för ett pappersbaserat system, påskyndas de nödvändiga formaliteterna och övervakningen av flyttning av punktskattepliktiga varor med punktskatteuppskov underlättas.

(22) Det är lämpligt att fastställa det förfarande enligt vilket näringsidkare underrättar medlemsstaternas skattemyndigheter om avsända eller mottagna sändningar av punktskattepliktiga varor. Hänsyn bör tas till situationen för vissa mottagare som inte är anslutna till det datoriserade systemet, men som får ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under skatteuppskov.

(23) För att säkerställa att bestämmelserna om flyttning under punktskatteuppskov fungerar på avsett sätt bör villkoren för flyttningens påbörjande och avslutande samt för fullgörande av skyldigheterna klargöras.

(24) Det är nödvändigt att fastställa vilka förfaranden som ska tillämpas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

(25) Medlemsstaterna bör tillåtas införa särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor med punktskatteuppskov som sker helt och hållet på deras eget territorium, eller ingå bilaterala avtal med andra medlemsstater för att möjliggöra förenkling.

(26) Det är lämpligt att, utan att ändra deras allmänna inriktning, klargöra vilka skattebestämmelser och förfaranderegler som gäller vid flyttning av varor för vilka punktskatt redan betalats i en medlemsstat.

(27) När punktskattepliktiga varor förvärvas av enskilda personer för eget bruk och transporteras av dem själva till en annan medlemsstat bör punktskatten tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvats i enlighet med den princip som styr den inre marknaden.

([1]) EUT L 162, 1.7.2003, s. 5.

▼B

(28) I de fall då punktskattepliktiga varor efter frisläppandet för konsumtion i en medlemsstat innehas i kommersiellt syfte i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att punktskatt ska betalas i den andra medlemsstaten. För detta ändamål är det framför allt nödvändigt att definiera begreppet kommersiellt syfte.

(29) När punktskattepliktiga varor förvärvas av personer som inte är godkända upplagshavare eller registrerade mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och när dessa varor avsänds eller transporteras direkt eller indirekt av säljaren eller för dennes räkning, bör punktskatt betalas i destinationsmedlemsstaten, och bestämmelser om ett förfarande som ska följas av säljaren bör fastställas.

(30) För att undvika intressekonflikter mellan medlemsstater och dubbelbeskattning i fall där punktskattepliktiga varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat flyttas inom gemenskapen, bör bestämmelser införas för situationer där punktskattepliktiga varor är föremål för oegentligheter efter frisläppandet för konsumtion.

(31) Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att varor som släpps för konsumtion ska vara försedda med skattemärken eller nationella identifieringsmärken. Användning av sådana märken bör inte ställa några hinder i vägen för handeln mellan medlemsstaterna.

Eftersom användning av dessa märken inte bör leda till dubbelbeskattning, bör det klargöras att alla belopp som betalats eller garanterats för att erhålla sådana märken ska återbetalas, efterges eller utges av den medlemsstat som utfärdat märkena, om skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i en annan medlemsstat.

För att undvika eventuellt missbruk bör de medlemsstater som utfärdade skattemärkena eller identifieringsmärkena dock kunna ställa som villkor för återbetalningen, eftergivandet eller utgivandet att märkena bevisligen har avlägsnats eller förstörts.

(32) Tillämpning av de sedvanliga kraven i fråga om flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor skulle kunna innebära en oproportionerlig administrativ börda för små vinproducenter. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta dessa producenter från vissa krav.

(33) Hänsyn bör tas till att man ännu inte kommit fram till någon lämplig gemensam ståndpunkt i fråga om punktskattepliktiga varor för furnering för fartyg och luftfartyg.

(34) När det gäller punktskattepliktiga varor som används för byggande och underhåll av gränsöverskridande broar mellan medlemsstaterna, bör dessa medlemsstater tillåtas att vidta åtgärder som avviker från de normala regler och förfaranden som tillämpas på punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstat till en annan, för att minska den administrativa bördan.

▼B

(35) Åtgärder för genomförande av detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(36) För att kunna medge en period för anpassning till det elektroniska kontrollsystemet för flyttning av varor under punktskatteuppskov bör medlemsstaterna beviljas en övergångsperiod under vilken sådan flyttning fortfarande får genomföras enligt de formaliteter som anges i direktiv 92/12/EEG.

(37) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma regler om vissa aspekter med anknytning till punktskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av direktivets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I detta direktiv fastställs allmänna regler för punktskatt som direkt eller indirekt drabbar konsumtion av följande varor, nedan kallade *punktskattepliktiga varor*.

a) Energiprodukter och elektricitet som omfattas av direktiv 2003/96/EG.

b) Alkohol och alkoholdrycker som omfattas av direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG.

c) Tobaksvaror som omfattas av direktiven 95/59/EG, 92/79/EEG och 92/80/EEG.

2. Medlemsstaterna får påföra andra indirekta skatter på punktskattepliktiga varor för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med gemenskapens regler om punktskatt eller mervärdesskatt i fråga om bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning, men inte innefattar bestämmelser om undantag från skatteplikt.

3. Medlemsstaterna får påföra skatter på

a) andra produkter än punktskattepliktiga varor,

b) tillhandahållande av tjänster, även sådana som har anknytning till punktskattepliktiga varor, vilka inte kan betecknas som omsättningsskatter.

Påförande av sådana skatter får emellertid inte leda till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 2

Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för

a) tillverkningen, inklusive, i förekommande fall, utvinningen, inom gemenskapens territorium,

b) införseln till gemenskapens territorium.

Artikel 3

1. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för införsel av varor till gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till gemenskapen från något av de territorier som avses i artikel 5.2.

2. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för utförsel av varor från gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av punktskattepliktiga varor från gemenskapen till något av de territorier som avses i artikel 5.2.

3. Finland får genom undantag från punkterna 1 och 2 vid flyttningar av punktskattepliktiga varor mellan sitt territorium i enlighet med artikel 4.2 och de territorier som avses i artikel 5.2 c tillämpa samma förfaranden som för flyttningar inom sitt territorium enligt definitionen i artikel 4.2.

4. Kapitlen III och IV ska inte tillämpas på punktskattepliktiga varor som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang.

Artikel 4

I detta direktiv och dess genomförandebestämmelser avses med

1. *godkänd upplagshavare:* en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor, enligt ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,

2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium:* territoriet i varje medlemsstat i gemenskapen där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i fördraget, med undantag av tredjeterritorier,

3. *gemenskapen och gemenskapens territorium:* medlemsstaternas territorium enligt definitionen i punkt 2,

4. *tredjeterritorium:* de territorier som anges i artikel 5.2 och 5.3,

5. *tredjeland:* varje stat eller territorium där fördraget inte gäller,

▼B

6. *suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang:* något av de särskilda förfarandena enligt förordning (EEG) nr 2913/92 med anknytning till den tullövervakning som icke-gemenskapsvaror är föremål för vid införsel till gemenskapens tullområde, tillfällig förvaring, frizoner eller frilager samt något av arrangemangen enligt artikel 84.1 a i förordningen,

7. *uppskovsförfarande:* en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga varor som inte omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang, varvid punktskatten är vilande,

8. *import av punktskattepliktiga varor:* införsel till gemenskapens territorium av punktskattepliktiga varor, såvida inte varorna vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang,

9. *registrerad mottagare:* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga varor som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat,

10. *registrerad avsändare:* en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett under ett uppskovsförfarande enbart avsända punktskattepliktiga varor vid deras övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92,

11. *skatteupplag:* en plats där varor som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Artikel 5

1. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på gemenskapens territorium.

2. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på följande territorier, vilka ingår i gemenskapens tullområde:

a) Kanarieöarna.

b) De franska utomeuropeiska departementen.

c) Åland.

d) Kanalöarna.

▼B

3. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 299.4 i fördraget och inte heller på följande andra territorier, som inte ingår i gemenskapens tullområde:

a) Ön Helgoland.

b) Territoriet Büsingen.

c) Ceuta.

d) Melilla.

e) Livigno.

f) Campione d'Italia.

g) De italienska delarna av Luganosjön.

4. Spanien får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på Kanarieöarna – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på de franska utomeuropeiska departementen – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

6. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra Grekland från att vidmakthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen.

Artikel 6

1. Mot bakgrund av de konventioner och fördrag som ingåtts med Frankrike, Italien, Cypern respektive Förenade kungariket, ska Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia och Isle of Man inte betraktas som tredjeländer vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

a) Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,

b) San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,

c) Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,

d) Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket.

▼B

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

KAPITEL II

SKYLDIGHET ATT BETALA PUNKTSKATT, ÅTERBETALNING AV OCH UNDANTAG FRÅN PUNKTSKATT

AVSNITT 1

Tid och plats för skattskyldighets inträde

Artikel 7

1. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.

2. Frisläppande för konsumtion ska vid tillämpningen av detta direktiv anses föreligga vid

a) punktskattepliktiga varors avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande,

b) innehav av punktskattepliktiga varor utanför ramen för ett uppskovsförfarande för vilka punktskatt ännu inte har uppburits enligt gällande gemenskapsbestämmelser eller nationell lagstiftning,

c) tillverkning av punktskattepliktiga varor, även otillåten, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

d) import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande.

3. Tiden för frisläppande för konsumtion ska vara

a) i de situationer som avses i artikel 17.1 a ii, när den registrerade mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna,

b) i de situationer som avses i artikel 17.1 a iv, när mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna,

c) i de situationer som avses i artikel 17.2, när de punktskattepliktiga varorna tas emot på platsen för den direkta leveransen.

4. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkallerligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure eller ska, som en följd av de behöriga myndigheternas medgivande, inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkallerligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

▼B

Att de punktskattepliktiga varorna i fråga har förstörts fullständigt eller oåterkallerligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har förstörts fullständigt eller oåterkallerligen gått förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

5. Varje medlemsstat ska upprätta sina egna bestämmelser och villkor för att fastställa de förluster som det hänvisas till i punkt 4.

Artikel 8

1. Skyldig att betala punktskatt som förfallit till betalning är

a) när det gäller punktskattepliktiga varor som avviker från ett uppskovsförfarande enligt artikel 7.2 a

i) den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga varorna frisläpps från uppskovsförfarandet eller, vid en otillåtet frisläppande från skatteupplaget, varje annan person som deltagit i detta frisläppande,

ii) i händelse av en oegentlighet under flyttning av punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande i enlighet med vad som fastställs i artikel 10.1, 10.2 och 10.4: den godkända upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller varje annan person som ställt garanti för betalningen enligt artikel 18.1 och 18.2 eller varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten,

b) när det gäller innehav av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 b: den person som innehar de punktskattepliktiga varorna eller varje annan person som varit del i innehavet dem,

c) när det gäller den tillverkning av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 c: den person som tillverkar de punktskattepliktiga varorna eller vid otillåten tillverkning varje annan person som har deltagit i tillverkningen av dem,

d) när det gäller den import av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 d: den person som deklarerar de punktskattepliktiga varorna eller den person på vars vägnar de deklareras vid import eller vid otillåten import varje annan person som medverkar i importen.

2. Om flera personer är skyldiga att betala en punktskatteskuld, ska de solidariskt ansvara för denna skuld.

Artikel 9

Villkoren för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den medlemsstat där varan frisläpps för konsumtion.

▼B

Punktskatt ska påföras och uppbäras och i tillämpliga fall återbetalas eller efterges i enlighet med det förfarande som fastställs av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska tillämpa samma förfaranden för inhemska varor som för varor från andra medlemsstater.

Artikel 10

1. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, ska frisläppandet för konsumtion ske i den medlemsstat där oegentligheten begicks.

2. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har konstaterats vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts, ska denna anses ha begåtts i den medlemsstat och vid den tidpunkt då den upptäcktes.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har eller anses ha frisläppts för konsumtion underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. Om punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte har anlänt till destinationsorten och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har konstaterats under flyttningen, ska oegentligheten anses ha begåtts i avsändarmedlemsstaten och vid den tidpunkt då flyttningen inleddes, utom i de fall då det, inom fyra månader efter den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt artikel 20.1, på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 20.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Om den person som har tillhandahållit garantin enligt artikel 18 inte har, eller har kunnat bli, informerad om att varorna inte anlänt till destinationsorten, ska denne beviljas en tidsfrist på en månad från den tidpunkt då denna information lämnas av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, för att få möjlighet att bevisa att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 20.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

5. Om det i de fall som avses i punkterna 2 och 4, före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen inleddes enligt artikel 20.1, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begicks, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

I dessa situationer ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där oegentligheten begicks informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits, varvid dessa ska återbetala eller efterge den så snart som bevis lagts fram på uppbörd av punktskatt i den andra medlemsstaten.

6. I denna artikel avses med *oegentlighet*: en händelse, annan än sådan som avses i artikel 7.4, som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i enlighet med artikel 20.2.

▼B

AVSNITT 2

Återbetalning och eftergift

Artikel 11

Utöver i de fall som avses i artiklarna 33.6, 36.5 och 38.3 samt i de fall som anges i de direktiv som avses i artikel 1, kan punktskatt på punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion, på begäran av en berörd person, återbetalas eller efterges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten där dessa varor frisläpptes för konsumtion i de situationer som fastställs av medlemsstaterna och enligt de villkor som medlemsstaterna fastställer för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

Denna återbetalning eller eftergift får inte leda till undantag av annat slag än de som avses i artikel 12 eller i ett av de direktiv som anges i artikel 1.

AVSNITT 3

Undantag från skatteplikt

Artikel 12

1. Punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt, om de är avsedda att användas

a) i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser,

b) av internationella organisationer som är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten samt av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,

c) av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

d) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

e) för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

2. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning av punktskatten.

▼B

Artikel 13

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.1 ska punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande till en mottagare enligt artikel 12.1 åtföljas av ett intyg om undantag.

2. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 43.2, fastställa form och innehåll för intyget om undantag.

3. Förfarandet i artiklarna 21–27 ska inte tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som görs under ett uppskovsförfarande till de väpnade styrkor som avses i artikel 12.1 c, om de omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på Nordatlantiska fördraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att det förfarande som anges i artiklarna 21–27 ska användas för sådana flyttningar som helt äger rum på deras territorium eller, genom ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna, mellan deras territorier.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna får undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande vid flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland från betalning av punktskatt.

2. Varor som tillhandahålls ombord på ett luftfartyg eller fartyg under flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland ska behandlas på samma sätt som varor som tillhandahålls av skattefria butiker.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de undantag som föreskrivs i punkterna 1 och 2 tillämpas på så sätt att skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk förebyggs.

4. De medlemsstater som den 1 juli 2008 har skattefria butiker belägna någon annanstans än inom en flygplats eller hamn får fram till den 1 januari 2017 fortsätta att undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av dessa skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande till ett tredjeterritorium eller tredjeland.

5. I denna artikel avses med

a) *skattefri butik:* inrättning belägen inom en flygplats eller hamn vilken uppfyller de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, särskilt enligt punkt 3,

b) *resande till ett tredjeterritorium eller tredjeland:* passagerare som innehar en färdhandling för flyg- eller sjöresa vilken anger att den slutliga destinationen är en flygplats eller hamn i ett tredjeterritorium eller tredjeland.

▼B

KAPITEL III

TILLVERKNING, BEARBETNING OCH FÖRVARING

Artikel 15

1. Varje medlemsstat ska fastställa sina egna regler i fråga om tillverkning, bearbetning och förvaring av punktskattepliktiga varor, om inte annat följer av detta direktiv.

2. Tillverkningen, bearbetningen och förvaringen av punktskattepliktiga varor för vilka punktskatt inte har betalats ska äga rum i ett skatteupplag.

Artikel 16

1. En godkänd upplagshavares öppnande och drift av ett skatteupplag ska godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

2. En godkänd upplagshavare ska

a) vid behov lämna en garantiförbindelse som täcker risken i samband med tillverkningen, bearbetningen och förvaringen av punktskattepliktiga varor,

b) rätta sig efter de krav som fastställts av den medlemsstat inom vars territorium skatteupplaget är beläget,

c) för varje skatteupplag föra räkenskaper över varulager och flyttningar av punktskattepliktiga varor,

d) när flyttningen avslutas föra in alla punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag samt föra in dem i sina räkenskaper, utom i de fall där artikel 17.2 tillämpas,

e) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

Villkoren för den garantiförbindelse som avses i led a ska bestämmas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är godkänt.

KAPITEL IV

FLYTTNING AV PUNKTSKATTEPLIKTIGA VAROR MED UPPSKOV

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 17

1. Punktskattepliktiga varor får flyttas under ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium, även om varorna flyttas via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium

▼B

a) från ett skatteupplag till

i) ett annat skatteupplag,

ii) en registrerad mottagare,

iii) en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar gemenskapens territorium enligt artikel 25.1, eller

iv) en mottagare enligt artikel 12.1, om varorna avsänds från en annan medlemsstat,

b) från platsen för importen till någon av de destinationer som avses i led a, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

I denna artikel avses med *platsen för import* den plats där varorna befinner sig när de övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Genom undantag från punkt 1 a i och ii och punkt 1 b i denna artikel, och utom i de situationer som anges i artikel 19.3, får destinationsmedlemsstaten på av den angivna villkor tillåta att punktskattepliktiga varor flyttas under ett uppskovsförfarande till en direkt leveransplats på dess territorium, om denna plats har angetts av den godkände upplagshavaren i destinationsmedlemsstaten eller av den registrerade mottagaren.

Denne godkände upplagshavare eller denne registrerade mottagare ska ansvara för inlämnandet av den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1.

3. Punkterna 1 och 2 ska även tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor med nollskattesats som inte har frisläppts för konsumtion.

Artikel 18

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska på av dem angivna villkor kräva att riskerna i samband med flyttning under punktskatteuppskov täcks av en garantiförbindelse som lämnas av den avsändande godkände upplagshavaren eller den godkända avsändaren.

2. Med avvikelse från punkt 1 får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på av dem angivna villkor medge att den garantiförbindelse som anges i punkt 1 tillhandahålls av transportören eller fraktföraren, de punktskattepliktiga varornas ägare, mottagaren eller gemensamt av två eller flera av dessa personer och de personer som anges i punkt 1.

3. Garantin ska vara giltig i hela gemenskapen. Närmare bestämmelser om denna garanti ska fastställas av medlemsstaterna.

4. Avsändarmedlemsstaten får göra undantag från kravet på garantiförbindelse för följande flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande

a) flyttningar som sker helt och hållet på dess eget territorium,

b) flyttningar av energiprodukter till sjöss eller via fasta rörledningar inom gemenskapen, om övriga berörda medlemsstater samtycker till detta.

▼B

Artikel 19

1. En registrerad mottagare får varken inneha eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

2. En registrerad mottagare ska uppfylla följande krav:

a) Före avsändandet av de punktskattepliktiga varorna garantera betalning av punktskatt på de villkor som anges av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

b) När flyttningen avslutats föra in de punktskattepliktiga varor som mottagits enligt ett uppskovsförfarande i sina räkenskaper.

c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har tagits emot.

3. För en registrerad mottagare som endast mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska det tillstånd som avses i artikel 4.9 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa tillståndet till en enda flyttning.

Artikel 20

1. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska i det fall som avses i artikel 17.1 a i detta direktiv påbörjas när de punktskattepliktiga varorna lämnar skatteupplaget och i de fall som avses i dess artikel 17.1 b när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv och 17.1 b avslutas när mottagaren tagit emot leveransen av de punktskattepliktiga varorna och i de fall som avses i artikel 17.1 a iii när varorna har lämnat gemenskapens territorium.

AVSNITT 2

Förfarande som ska följas vid flyttning av punktskattepliktiga varorunder uppskov

Artikel 21

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses äga rum under ett uppskovsförfarande om varorna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med punkterna 2 och 3.

▼B

2. För tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, med användning av det datoriserade system som avses i artikel 1 i beslut nr 1152/2003/EG (nedan kallat *det datoriserade systemet*).

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska myndigheterna tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

4. I de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv och 17.1 b samt 17.2 ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, vilka ska vidarebefordra det till mottagaren, som är en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare.

Om de punktskattepliktiga varorna är avsedda för en godkänd upplagshavare i avsändarmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet direkt till denne.

5. I det fall som avses i artikel 17.1 a iii i detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen har inlämnats i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 (nedan kallad *exportmedlemsstaten*) om det gäller en annan medlemsstat än avsändarmedlemsstaten.

6. Avsändaren ska lämna den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna en utskriftsversion av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den unika administrativa referenskoden. Detta dokument ska på begäran kunna uppvisas för de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande.

7. Avsändaren kan återkalla det elektroniska administrativa dokumentet innan flyttningen har påbörjats enligt artikel 20.1.

8. Vid en flyttning under ett uppskovsförfarande kan avsändaren via det datoriserade systemet ändra bestämmelseort, till en ny bestämmelseort, som måste vara någon av de destinationer som avses i artikel 17.1 a i, ii eller iii eller, i tillämpliga fall, i artikel 17.2.

Artikel 22

1. Vid flyttningar av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd när avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokumentet enligt artikel 21.2, kan de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ge avsändaren tillstånd att utelämna uppgifterna om mottagaren i dokumentet.

▼B

2. Så snart uppgifterna om mottagaren är kända eller senast när flyttningen har avslutats, ska avsändaren sända dem till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten enligt det förfarande som avses i artikel 21.8.

Artikel 23

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten får, på av den medlemsstaten fastställda villkor, tillåta att avsändaren delar upp en flyttning av energiprodukter under punktskatteuppskov i två eller flera flyttningar, under förutsättning att

1. den totala kvantiteten punktskattepliktiga varor inte ändras,

2. uppdelningen sker på territoriet hos en medlemsstat som tillåter sådan uppdelning,

3. de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat informeras om var uppdelningen sker.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om de tillåter uppdelning av flyttningar på sitt territorium och om de villkor som i så fall är tillämpliga. Kommissionen ska översända dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Artikel 24

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor på någon av de destinationer som avses i artikel 17.1 a i, ii eller iv eller 17.2 ska mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrkts på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits (nedan kallad *mottagningsrapport*).

2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstatens ska besluta om hur mottagningsrapporten för varor till de mottagare som avses i artikel 12.1 ska överlämnas.

3. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter till mottagaren bekräfta registrering av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till avsändaren. När avsändnings- och destinationsort är belägna i samma medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten vidarebefordra mottagningsrapporten direkt till avsändaren.

▼B

Artikel 25

1. I de fall som avses i artikel 17.1 a iii och, i förekommande fall, 17.1 b i detta direktiv ska en exportrapport fyllas i av de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten, på grundval av den påskrift som utfärdas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [1] eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i detta direktiv fullgjorts, med intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium.

2. De behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i den påskrift som avses i punkt 1. Så snart dessa uppgifter kontrollerats och i de fall avsändarmedlemsstaten är en annan än exportmedlemsstaten ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter sända exportrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

Artikel 26

1. Med avvikelse från artikel 21.1 får avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, förutsatt att

a) varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska administrativa dokument som avses i artikel 21.2,

b) avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan också begära en kopia av det dokument som avses i led a, en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när avsändaren är ansvarig för otillgängligheten, relevant information om anledningen till denna otillgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. När det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21.2.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet godkänts i enlighet med artikel 21.3 ska detta dokument ersätta det pappersdokument som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Artikel 21.4 och 21.5 samt artiklarna 24 och 25 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Till dess att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har godkänts anses flyttningen av punktskattepliktiga varor äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av det pappersdokument som avses i punkt 1 a.

[1] EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

4. En kopia av det pappersdokument som avses i punkt 1 a ska arkiveras av avsändaren till stöd för dennes bokföring.

5. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, får avsändaren lämna de uppgifter som avses i artikel 21.8 eller artikel 23 på annat sätt. Avsändaren ska innan en ändring av destinationen eller en uppdelning av flyttningen görs underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten om ändringen. Punkterna 2–4 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 27

1. Om i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv, 17.1 b och 17.2 den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 inte kan lämnas in efter en flyttning av punktskattepliktiga varor inom den tidsfrist som anges i den artikeln, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som mottagningsrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats.

Utom i de fall då den mottagningsrapport som anges i artikel 24.1 med kort varsel kan lämnas in av mottagaren via det datoriserade systemet eller i väl motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det pappersdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten som ska vidarebefordra det till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts ska mottagaren lämna in en mottagningsrapport i enlighet med artikel 24.1. Artikel 24.3 och 24.4 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om i det fall som avses i artikel 17.1 a iii en exportrapport enligt artikel 25.1 inte kan upprättas efter en flyttning av punktskattepliktiga varor, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i exportmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som exportrapporten och en försäkran om att flyttningen har avslutats utom i de fall då en exportrapport enligt artikel 25.1 med kort varsel kan upprättas via det datoriserade systemet, eller i andra vederbörligen motiverade fall.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra en kopia av det pappersdokument som avses i första stycket till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

▼B

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i exportmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten lämna en exportrapport i enlighet med artikel 25.1. Artikel 25.2 och 25.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 28

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 ska den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 eller den exportrapport som avses i artikel 25.1 utgöra bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga varor har avslutats i enlighet med artikel 20.2.

2. Om mottagningsrapporten eller exportrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 27 kan, med avvikelse från punkt 1, avslutandet av flyttningen av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv, 17.1 b och 17.2 styrkas genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, grundat på tillfredställande bevis, om att de avsända punktskattepliktiga varorna har nått den angivna destinationsorten eller, i det fall som avses i artikel 17.1 a iii, av en påskrift från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utfartstullkontoret är beläget om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium.

Vid tillämpningen av första stycket ska ett dokument som lämnas av mottagaren och som innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten eller exportrapporten utgöra tillfredsställande bevis.

När detta bevis har godkänts av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, ska dessa avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Artikel 29

1. Kommissionen ska anta åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 43.2 för att fastställa

a) form och innehåll för de meddelanden som enligt artiklarna 21–25 ska utbytas mellan de personer och behöriga myndigheter som berörs av en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande,

b) regler och förfaranden för utbyte av de meddelanden som avses i led a,

c) formen för de pappersdokument som avses i artiklarna 26 och 27.

2. Varje medlemsstat ska för tillämpningen av och i enlighet med artiklarna 26 och 27 fastställa i vilka fall det datoriserade systemet kan anses vara otillgängligt och de regler och förfaranden som ska gälla i dessa fall.

▼B

AVSNITT 3

Förenklade förfaranden

Artikel 30

Medlemsstaterna får införa förenklade förfaranden för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande som helt sker på deras territorium, inklusive möjligheten att frångå kravet på elektronisk övervakning av sådana flyttningar.

Artikel 31

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som sker ofta och regelbundet mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Denna bestämmelse inbegriper flyttningar via fasta rörledningar.

KAPITEL V

FLYTTNING OCH BESKATTNING AV PUNKTSKATTEPLIKTIGA VAROR EFTER FRISLÄPPANDE FÖR KONSUMTION

AVSNITT 1

Enskilda personers förvärv

Artikel 32

1. För punktskattepliktiga varor, som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk, och som transporteras av denne person från en medlemsstat till en annan, ska punktskatten endast tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvas.

2. För att avgöra om de punktskattepliktiga varor som avses i punkt 1 är avsedda för den enskildes eget bruk ska medlemsstaterna beakta framför allt följande faktorer:

a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.

b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.

c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.

d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.

e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

3. För tillämpningen av punkt 2 e kan medlemsstaterna fastställa referensnivåer, enbart till ledning för bevisningen. Dessa referensnivåer får inte understiga följande värden:

a) Tobaksvaror

— Cigaretter: 800 stycken.

▼B

— Cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken.

— Cigarrer: 200 stycken.

— Röktobak: 1,0 kg.

b) Alkoholdrycker

— Spritdrycker: 10 liter.

— Mellanprodukter: 20 liter.

— Vin: 90 liter (varav högst 60 liter mousserande vin).

— Öl: 110 liter.

4. Medlemsstaterna kan också föreskriva att punktskatt ska tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan släppts för förbrukning i en annan medlemsstat, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av en enskild person eller för dennes räkning.

Med *ovanliga transportsätt* avses i denna punkt transport av bränslen på annat sätt än i fordonstankar eller lämpliga reservdunkar liksom transport av flytande eldningsbränsle på annat sätt än med tankbilar som används i yrkesmässig trafik.

AVSNITT 2

Innehav i en annan medlemsstat

Artikel 33

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36.1 ska punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och som innehas för kommersiella syften i en annan medlemsstat för att levereras eller användas där, beläggas med punktskatt som ska tas ut i denna andra medlemsstat.

Med *innehav i kommersiellt syfte* avses i denna artikel innehav av punktskattepliktiga varor av en annan person än en enskild person eller av en enskild person av andra orsaker än för dennes eget bruk och som transporteras av denne i enlighet med artikel 32.

2. Villkoren för skattskyldighet och den skattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den andra medlemsstaten.

3. Betalningsskyldig för punktskatten ska, i de fall som anges i punkt 1, vara antingen den person som verkställt leveransen eller som innehar de varor som är avsedda att levereras, eller den person till vilken varorna levererats i den andra medlemsstaten.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38 ska punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och flyttas inom gemenskapen i kommersiellt syfte, inte anses innehas för sådant syfte förrän de kommer fram till destinationsmedlemsstaten, förutsatt att de flyttas med stöd av de förfaranden som anges i artikel 34.

▼B

5. När punktskattepliktiga varor förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som reser mellan två medlemsstater och varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på någon av medlemsstaternas territorium ska det inte anses som att de innehas för kommersiella syften i den medlemsstaten.

6. Punktskatten ska på begäran återbetalas eller efterges i den medlemsstat där frisläppandet för konsumtion ägde rum om de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten konstaterar att skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i den medlemsstaten.

Artikel 34

1. I de situationer som avses i artikel 33.1 ska de punktskattepliktiga varor som flyttas mellan olika medlemsstaters territorier åtföljas av ett följedokument som upptar de viktigaste uppgifterna i det dokument som avses i artikel 21.1.

Kommissionen ska enligt förfarandet i artikel 43.2 anta bestämmelser som fastställer följedokumentets form och innehåll.

2. De personer som avses i artikel 33.3 ska iaktta följande krav:

a) Lämna en deklaration till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten och ställa garanti för betalning av punktskatten innan varorna avsänds.

b) Betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten.

c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten att förvissa sig om att de punktskattepliktiga varorna faktiskt har mottagits och att den punktskatt som belastar dem har erlagts.

I de fall och på de villkor som den själv bestämmer kan destinationsmedlemsstaten förenkla eller bevilja undantag från kraven i led a. I så fall ska den underrätta kommissionen som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

Artikel 35

1. När punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat ska flyttas till en annan destination i samma medlemsstat via en annan medlemsstats territorium gäller följande krav:

a) Flyttningen ska ske med stöd av det följedokument som avses i artikel 34.1 och via en lämplig resväg.

b) Avsändaren ska, innan de punktskattepliktiga varorna avsänds, lämna en deklaration till de behöriga myndigheterna på avsändningsorten.

c) Mottagaren ska intyga mottagandet av varorna i enlighet med de krav som fastställts av de behöriga myndigheterna i destinationsorten.

d) Avsändaren och mottagaren ska samtycka till alla kontroller som gör det möjligt för deras respektive behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har mottagits.

▼B

2. Om punktskattepliktiga varor ofta och regelbundet flyttas på det sätt som avses i punkt 1, kan de berörda medlemsstaterna i samförstånd och på de villkor som de själva bestämmer, förenkla kraven i punkt 1.

AVSNITT 3

Distansförsäljning

Artikel 36

1. Punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och som köps av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och som avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstat av säljaren eller för hans räkning ska vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten.

Med *destinationsmedlemsstat* avses i denna artikel den medlemsstat dit försändelsen eller transporten ankommer.

2. I det fall som avses i punkt 1 inträder skattskyldigheten i destinationsmedlemsstaten när de punktskattepliktiga varorna levereras. De villkor för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder.

Punktskatten ska betalas enligt det förfarande som fastställts av destinationsmedlemsstaten.

3. Den person som är betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten ska vara säljaren.

Destinationsmedlemsstaten kan emellertid föreskriva att den skattskyldige ska vara en skatterepresentant som är etablerad i destinationsmedlemsstaten och godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller, i de fall säljaren inte har iakttagit bestämmelserna i punkt 4 a, mottagaren av de punktskattepliktiga varorna.

4. Säljaren eller skatterepresentanten ska uppfylla följande krav:

a) Registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten i det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som destinationsmedlemsstaten fastställt innan de punktskattepliktiga varorna avsänds.

b) Betala punktskatten i det kontor som avses i led a efter det att de punktskattepliktiga varorna anlänt.

c) Föra räkenskaper över leveranserna av punktskattepliktiga varor.

De berörda medlemsstaterna kan på de villkor som de fastställer förenkla dessa krav på grundval av bilaterala avtal.

▼B

5. I det fall som avses i punkt 1 ska punktskatten i den första medlemsstaten på säljarens begäran betalas eller efterges, om säljaren eller dennes skatterepresentant följt de förfaranden som är fastställda i punkt 4.

6. Medlemsstaterna får fastställa särskilda regler för tillämpningen av punkterna 1–5 när det gäller punktskattepliktiga varor som omfattas av särskilda nationella distributionsregler.

AVSNITT 4

Förstöring och förluster

Artikel 37

1. När punktskattepliktiga varor förstörts helt eller gått oåterkallerligen förlorade under transporten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion, på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av denna medlemsstats behöriga myndigheters medgivande, ska punktskatten, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 36.1, inte tas ut i den medlemsstaten.

Att de punktskattepliktiga varorna i fråga har förstörts helt eller gått oåterkallerligen förlorade ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna förstördes helt eller gick oåterkallerligen förlorade eller, om det inte var möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Den garanti som ställts enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a ska släppas fri.

2. Varje medlemsstat ska föreskriva sina egna regler och villkor för fastställandet av de förluster som avses i punkt 1.

AVSNITT 5

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

Artikel 38

1. När en oegentlighet har begåtts i samband med en flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller artikel 36.1 i en annan medlemsstat än den där varorna frisläppts för konsumtion, ska de vara punktskattepliktiga och punktskatten ska tas ut i den medlemsstat där oegentligheten begåtts.

2. Om en oegentlighet har begåtts under flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller artikel 36.1 i en annan medlemsstat än den i vilken de frisläppts för konsumtion och när det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts, ska oegentligheten anses ha begåtts och punktskatten ska utkrävas i den medlemsstat där oegentligheten konstaterades.

▼B

Om det, före utgången av en treårsperiod från den dag då de punktskattepliktiga varorna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat som oegentligheten faktiskt begåtts, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

3. Punktskatten ska betalas av den person som ställt garanti för betalning av skatten enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a och av varje person som medverkat i oegentligheten.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna frisläppts för konsumtion ska på begäran återbetala eller efterge punktskatten när den uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller konstaterats. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska frisläppa den garanti som ställts enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a.

4. I denna artikel avses med *oegentlighet* ett fall som inträffat under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt artikel 33.1 eller artikel 36.1, som inte omfattas av artikel 37, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i vederbörlig ordning.

KAPITEL VI

ÖVRIGT

AVSNITT 1

Märkning

Artikel 39

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.1 får medlemsstaterna kräva att punktskattepliktiga varor bär skattemärken eller nationella identifieringsmärken för fiskala ändamål när de släpps för konsumtion på deras territorium eller, i de fall som avses i artikel 33.1 första stycket och artikel 36.1, när de förs in på deras territorium.

2. Varje medlemsstat som kräver användning av sådana skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska göra dem tillgängliga för godkända upplagshavare från övriga medlemsstater. En medlemsstat kan dock föreskriva att dessa görs tillgängliga för de skatterepresentanter som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som de kan komma att införa för att säkra en korrekt tillämpning av denna artikel och för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk, se till att de skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 inte skapar hinder för den fria rörligheten för punktskattepliktiga varor.

▼B

När sådana märken anbringas på punktskattepliktiga varor ska alla belopp, utom kostnaderna för deras utfärdande, som betalats eller ställts som säkerhet för erhållandet av sådana märken återbetalas, efterges eller utges av den medlemsstat som utfärdade dem om punktskatteplikten har utlösts och har uppburits i en annan medlemsstat.

Den medlemsstat som utfärdade dessa skattemärken eller identifieringsmärken får dock ställa som villkor för återbetalningen, eftergivandet eller utgivandet av det belopp som betalats eller ställts som säkerhet, att det på ett tillfredsställande sätt kan visas för dess behöriga myndigheter att märkena har avlägsnats eller förstörts.

4. De skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska vara giltiga i den medlemsstat som utfärdat dem. Medlemsstater kan dock komma överens om ett ömsesidigt erkännande av varandras märken.

AVSNITT 2

Små vinproducenter

Artikel 40

1. Medlemsstaterna kan undanta små vinproducenter från kraven i kapitlen III och IV och från de övriga krav som avser flyttning och övervakning. När sådana små producenter genomför transaktioner inom gemenskapen ska de underrätta berörda myndigheter och iaktta de krav som fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn ([1]).

2. När små vinproducenter är undantagna från krav enligt punkt 1 ska mottagaren, genom den handling som krävs enligt förordning (EG) nr 884/2001 eller genom en hänvisning till denna, underrätta de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om de mottagna leveranserna av vin.

3. Med *små vinproducenter* avses i denna artikel personer som producerar i genomsnitt mindre än 1 000 hektoliter vin per år.

AVSNITT 3

Furnering för fartyg och luftfartyg

Artikel 41

Till dess att rådet har antagit gemenskapsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg får medlemsstaterna bibehålla sina nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering.

([1]) EGT L 128, 10.5.2001, s. 32.

▼B

AVSNITT 4

Särskilda regler

Artikel 42

De medlemsstater som har ingått ett avtal om ansvarsfördelningen när det gäller byggande eller underhåll av en gränsöverskridande bro får anta åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv för att underlätta förfarandet för uppbörd av punktskatt på de punktskattepliktiga varor som används för byggandet och underhållet av den bron.

Vid tillämpningen av dessa åtgärder ska den bro och de byggplatser som avses i avtalet anses utgöra en del av territoriet i den medlemsstat som är ansvarig för byggandet eller underhållet av bron i enlighet med avtalet.

De berörda medlemsstaterna ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

KAPITEL VII

KOMMITTÉN FÖR PUNKTSKATTER

Artikel 43

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad *kommittén för punktskatter*.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 44

Kommittén för punktskatter ska, förutom de uppgifter som avses i artikel 43, granska de ärenden som kommitténs ordförande tar upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, när det gäller tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om punktskatt.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

1. Senast den 1 april 2013 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av det datoriserade systemet och i synnerhet om skyldigheterna enligt artikel 21.6 samt om de förfaranden som är tillämpliga om systemet är otillgängligt.

2. Senast den 1 april 2015 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av detta direktiv.

3. De rapporter som avses i punkterna 1 och 2 ska i synnerhet grunda sig på uppgifter från medlemsstaterna.

▼B

Artikel 46

1. Avsändarmedlemsstaten kan till och med den 31 december 2010 tillåta att flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande påbörjas enligt de förfaranden som anges i artiklarna 15.6 och 18 i direktiv 92/12/EEG.

Dessa flyttningar och deras avslutande ska omfattas av de bestämmelser som avses i första stycket samt av artiklarna 15.4, 15.5 och 19 i direktiv 92/12/EEG. Artikel 15.4 i det direktivet ska tillämpas på alla garanter som utses i enlighet med artikel 18.1 och 18.2 i det här direktivet.

Artiklarna 21–27 i det här direktivet ska inte tillämpas på sådana flyttningar.

2. Flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före den 1 april 2010 ska utföras och avslutas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG.

Detta direktiv ska inte tillämpas på dessa flyttningar.

▼A1

3. Utan att det påverkar artikel 32 får de medlemsstater som inte avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG i fråga om cigaretter som förs in på deras territorium utan ytterligare betalning av punktskatter från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som förs in från en medlemsstat som i enlighet med artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i det direktivet tillämpar lägre punktskatter än de som följer av artikel 2.2 första stycket.

De medlemsstater som avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG som tar ut en punktskatt på minst 77 EUR per 1 000 cigaretter får oberoende av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som utan ytterligare betalning av punktskatter förs in på deras territorium från en medlemsstat som tillämpar en lägre punktskatt i enlighet med artikel 2.2 tredje stycket i det direktivet.

Medlemsstater som tillämpar en kvantitativ begränsning i enlighet med första och andra styckena i denna punkt ska informera kommissionen om detta. De får utföra nödvändiga kontroller under förutsättning att dessa inte påverkar den inre marknadens sätt att fungera.

▼B

Artikel 47

1. Direktiv 92/12/EEG ska upphöra att gälla från och med den 1 april 2010.

Det direktivet ska emellertid fortsätta att tillämpas med de begränsningar och för de ändamål som fastställs i artikel 46.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

▼B

Artikel 48

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2010 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv från och med den 1 april 2010. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa lagar och andra författningar tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 49

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 50

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.